

הכומר אלאמו
עם בנו ציון - דצמבר 1991
ציון יהיה בן אחת-עשרה
27-ב' ביוני, 2002

חדש

מאת טוני אלאמו

אף אם בן-אדם חווה את חוויית הישועה, שהיא גאולה מחטאיו הישנים, הוא ישאר חומרי במידה מסויימת, ברוב המקרים, במסעו לבגרות רוחנית מלאה. מאחר שכך, הוא יהיה חסר כוח ולא יהיה מסוגל להתגבר על מאפיינים רבים של סגנון חייו הקודם.² הוא גם לא יהיה מסוגל לחוות עבודה מעמיקה של הכנעת עצמו למות חייו שלו על-ידי התאמת עצמו למותו של ישוע. התאמה כזו יכולה להתבצע רק על-ידי כוח התחיה מחדש של רוח הקודש בקרב רוח האנוש שבו.³ מתנת האב לנוצרים אמיתיים היא רוח הקודש המנחמת, המלמדת אותנו את כל החוכמה.⁴ הבעיה עם העולם כיום היא שחוק אלוהים, עשרת הדיברות, כבר אינו מתקיים. "ראשית חכמה" (משלי ד', 7). "הן יראת אדוני היא חוכמה [חוכמה היא הדבר החשוב ביותר]" (איוב כ"ח, 28), "ראשית חוכמה יראת יהוה [יראת אלוהים היא תחילת הדרך לחוכמה]" (תהילים קי"א, 10, משלי ט', 10).⁵

הפתעתו של אלוהים

ישנם רגשות אנוש, תאוות אנוש ורגישויות אנוש. כל אלה מפריעים לחיינו הרוחניים. על כולם למות, להיות ממוסמרים אל הצלב של ישוע עם חיינו הקודמים.⁶ כתבי הקודש מסבירים לנו בפשטות כי אלוהים הינו עולם של רגשות, תאוות ורגישויות אלוהיים. אהבה אינה הרגש, התאוה או הרגשות היחידה של אלוהים. נכון הדבר כי אלוהים הוא אהבה, אבל הוא גם שונא, ולא-אלוהים יש רגשות רבים אחרים גם כן.⁷ העולם היה חכם אם היה חושש מזעם אלוהיים ומרגשות אלוהיים מספיק כדי ליישם את חוק האלוהים כלפי

(המשך בעמוד 2)

1 הרומיים ז', 14-25, הקורנתיים א', ג', 1-3, האפסיים ד', 11-15, 23-24, הפיליפיים ג', 12-14, העבריים ה', 12-14, 1, פטרוס א', ב', 2-1, 2 מתי כ"ג, 41, יוחנן ו', 63, טי'ו, 5, הרומיים ז', 14-25, ח', 1-14, 37, הקורנתיים ב', ג', 5, מתי ט"ז, 24, הרומיים ו', 2-14, ז', 4-6, ח', 11-13, י"ב, 2, הלטיים ב', 20, ו', 8, 14, האפסיים ב', 6-1, הפיליפיים ג', 11-8, יוחנן י"ד, 16-21, ט"ז, 26, טי'ו, 26, ט"ז, 7-11, השליחים ב', 38-39, ה', 32, י', 45, הקורנתיים א', ב', 4-14, יוחנן א', ב', 20, 27, 20, ההתגלות י"ד, 7, 6, לוקס ט', 23, הרומיים ו', 13, ח', 13, הקורנתיים א', ה', 5, ו', 19, ט', 27, הקורנתיים ב', י', 8, הלטיים ב', 19-20, הקולוסיים ג', 5-10, העבריים ב', 14, יוחנן א', ג', 7, 8, בראשית ו', 6-7, שמות כ', 5-6, תהילים צ"ט, 8, משלי ו', 16-19, ישעיה א', 13-14, ס"ג, 7-10, ירמיה ל"א, 34, לוקס ו', 35-36, הרומיים ג', 24-26, ט"ז, 13, י"ב, 19, הקורנתיים ב', ה', 11, טימותיוס ב', ד', 8, העבריים ב', 17, יעקב ד', 12, ה', 7, פטרוס א', ב', 2-3, פטרוס ב', ג', 10, יוחנן א', ב', 15-17, ההתגלות ט"ז, 8, תהילים ט"ו, 18, ק"ה, 38, ק"א, 10, קיי"ט, 120, משלי א', 13, 24-32, 7, 13, קהלת י"ב, 13, נחום א', 2, לוקס ב', 17, יוחנן ג', 36, האפסיים ה', 6, ההתגלות כ"א, 8

זהו החלק הארבעה-עשר בסדרה "המשיח", ספר מאת הכומר אלאמו, שיבוא בהמשכים כל חודש עד להשלמתו.

הפלא הגדול ביותר בדפוס: תעוד אודות

המשיח

לפי נבואות התנ"ך

"עליו כל הנביאים מעידים" (מעשי השליחים י', 43).
"במגילת ספר כתוב עליו" (תהילים מ', 8, האיגרת אל העברים י', 7).

מפתח לתעלומה בצורת פרטים הניתנים בברית החדשה. המשיח היה בן-דוד בכך שהיה צאצא מבשרו של דוד (הבשורה על-פי לוקס א', 32, האיגרת אל הרומיים א', 3). והוא היה גם אדונו של דוד, כאשר המשיח הוא גם אלוהים: מלך-המלכים ואדון-הכל (חזון יוחנן י"ט, 16). המשיח נקרא גם כן "יהוה צדקנו" בירמיה כ"ג, 6, והוא נקרא "האדון" במלאכי ג', 1, "אדוני" בתהילים ק"ז, 1. ראה ישעיה ט', 5, הבשורה על-פי מתי א', 23, הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 8-10 - כל השמות והתארים הרבים שיש לאלוהים בתנ"ך ובברית החדשה. ברור, שהמשיח

(המשך בעמוד 4)

(8) כיצד יכול המשיח להיות בן-דוד ובאותו זמן אדון לדוד?
המשיח עצמו העלה שאלה מעניינת זו בפני הפרושים כששאלם: "מה דעתכם על המשיח? בן מי הוא? ויאמרו אליו בן-דוד ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח האדון באומרו נאום יהוה לאדוני שב לימיני עד אשית אויבך הדום לרגליך? ועתה אם דוד קורא לו אדון איך הוא בנוי?" (הבשורה על-פי מתי כ"ב, 42-45. ישוע ציטט מתוך תהילים ק"י, 1).
האם קשה לראות כיצד המשיח היה יכול להיות בן-דוד ובו-בזמן אדונו? כלל וכלל לא, כאשר נמצא

טוסי

הכומר טוני אלאמו,

שוב תודות רבות. זה עתה קיבלתי חבילת ספרות ושנים-עשר עותקים של העלון הקרוי "עידוד" אשר ביקשתי. תודה רבה לך. אני מצפה תמיד בשמחה רבה לקבל את העלון שלך מדי חודש, ולא חשוב כמה חומרי קריאה אחרים שלחתי. כמו כן, ל"עידוד" היה מסר חזק מאוד. הכומר טוני, אתה הבהרת שאלוהים מעולם לא יצר את האדם כדי שאדם יחיה לפי רצונו הוא, יעשה את עבודתו שלו, שתהיה לו הכנסיה שלו או שיגור באופן עצמאי מאלוהים. תמיד חשבתי שכל הכמרים, הכוהנים ואנשי הדת נקראו על-ידי אלוהים להטיף, לפני ששמעתי אודות כנסיית אלאמו הנוצרית. חייתי לפני רצוני, מכיוון שאף פעם לא ידעתי דבר אחר. מעולם לא לימדו אותי אודות אלוהים. כעת נעשו כתבי הקודש ברורים לי על-ידי קריאת העלונים שלך, עבורם אני מודה לך מאוד. אני נהנה לקרוא את כל העדויות שלך מכל העולם ולראות כיצד אלוהים, דרכך, מושיט עזרה לכל האנשים שטרם ניצלו על-ידי חלוקת כתבי קודש, עלונים וכיוצא באלה. אני רוצה גם להודות לצוות שלך ולכל הנוצרים השולחים את העלונים ושאר חומרי קריאה וכל אמצעי הלימוד לכל אלה שטרם ניצלו, הרוצים ישועה בעזרת אדונו ישוע המשיח. אמן.

אם. אם. נשוויל, טנסי

ניו יורק

הכומר אלאמו,

אני מברכת אותך בשם הנהדר של אדונו ומושיענו ישוע המשיח. אני רוצה להודות לאלוהים עבורך ועבור הכנסיה, וכן אני רוצה לעודד אותך להמשיך את העבודה שישוע הטיל עליך פה בארץ. אני נוצריה זה חמש שנים, ונאבקת מאבק קשה עם "החיים העצמיים". יום אחד אני ברוח הקודש וביום לאחר-מכן אני ב"בשר", ומאבק זה מתמשך זה זמן מה. אני מודה לאלוהים עבור המאמר הקרוי "איך להכיל את חיי אלוהים בקרבך", עלון שהגיע בדיוק בזמן מבחינתי, ואני מכירה נוצרים רבים אחרים הנאבקים בשטח זה. אלוהים משתמש בך רבות כדי לתת חיים לגוף של המשיח, ואני

(המשך בעמוד 3)

אירלנד

לתשומת לבו החברית של הכומר טוני אלמו, אני שמח מאוד על הכבוד לשלוח לך מכתב זה. אני מעוניין להיות עבדו של אלוהים דרך כנסייתך. הייתי רוצה לעבוד איתך בלבד, במטרה להכיר לקהילה הצרפתית-אפריקנית כאן בדבלין, אירלנד, את עבודתך המסיבית למרות שאני במקור מהרפובליקה הדמוקרטית של קונגו, אני חי עם אשתי ושלושת ילדי כאן בדבלין. הייתי אסיר תודה אם תוכל לשלוח לי כמות רצינית של ספרות נוצרית לחלוקה חינוך בין חברי, מכרי וקרובי משפחתי. בתקווה לשמוע ממך בקרוב. הלוואי ואלוהים הטוב ישמור אותך ברחמי הקדושים ויברך אותך ויכפיל את כהונתך.

ג'י. אי. דבלין, אירלנד

אנגליה

הכומר אלמו היקר,

תודה רבה על מכתבך בו כתבת שאתה שולח לי מבחר ספרות לחלוקה. מכיוון שאני מיכן לחלק את הספרות שלך במשרה מלאה, אני מעריך זאת אם תוכל לשלוח לי את כל או כמה שיותר עותקים של הספרות ככל שתוכל. הדבר שאני באמת רוצה הוא, שכולם בעיר זאת יקבלו את המסרים שלך המשנים את חייהם של בני אדם. אז לשטן עוד יהיו פה צרות. הלוואי ואלוהים יברך אותך בהתאם.

אן. אל. רדקר/קליבלנד, אנגליה

קליפורניה

אדוני,

כאשר קיבלתי שיחה מרגשת מאוד בקו התפילה והמידע שלנו מהכומר לארי בירגנס, הרגשתי את נוכחותה של רוח הקודש בחזקתה. הוא אמר שאישתו קיבלה את העלון שלך, שהוצמד לחלון מכונתיה. הוא קרא אותו והוא המום ממה שהיה לך לומר. הוא אמר שאתה אכן נביא שנמשח על-ידי אלוהים. הוא אמר שהוא מרגיש את רוח הקודש כאשר הוא קורא את העלון. הוא עבר לא מזמן לסקרמנטו, קליפורניה ואמר שהוא מחפש מקום לפתוח בו כנסיה משלו. הוא אמר גם שהוא מעוניין בעלונים שישלחו לביתו.

הוא אמר שהוא יתפלל עבור כנסייתנו. נוכחותה של רוח הקודש היתה כה חזקה כאשר הוא קרא את העלון, עד כי הוא אמר שהוא ידע שאתה נביא. הללויה! א.ם. ב.

זמביה

הכומר אלמו היקר,

אני שולח את איחולי הכנים וברכות בשם אדוננו ישוע המשיח. תפילתנו עבורך היא שאלוהים ישמור אותך ויברכך. אני מודה לאלוהים שנתן לי את ההזדמנות לכתוב ולהודות לך על תמיכתך הרוחנית, בכך שאתה שולח לי עלונים המעניינים אותי מאוד ואת הספר "המשיח". אני מודה לאלוהים על כך שדרך הבשורה שלך, עדיין ממשיך אלוהים להשתמש בי כדי להביא נפשות רבות לישוע. אלוהים יברכך. דרישת שלום חמה לך ולשאר גופו של המשיח. הכומר א.ם. סי.

המשיח

(המשך מעמוד 1)

אינו רק אדוני של דוד, אלא הוא גם אדון הכל. (4) זכותו של המשיח לכס דוד. הנה בפנינו חידה מורכבת וסבוכה. היא כה מורכבת שיידרש מעט ריכוז מצד הקורא להבין את הבעיה ואת פיתרונה - אך היא שווה את תמורתה.

המשיח, מזרע דוד, חייב להיוולד לבתולה, ובו-בזמן להיות בעל חזקה חוקית לכס דוד, למרות העובדה שאחד מצאצאי שלמה היה רשע בשם כניהו (יכניה), אשר עליו נאמר כי אף אחד מזרעו לא ימלוך על יהודה (ירמיה כ"ב, 28-30), ולמרות העובדה שבישראל זכות לכס המלוכה עברה רק דרך הצאצאים הגברים. וכאן ישוע המשיח נולד לבתולה!

זה ברור לחלוטין כי המשיח יירש את "כסא דוד" (ישעיה ט', 6, ירמיה ל"ג, 15-16, תהילים קל"ב, 11, דברי-הימים א' י"ז, 11, 14), אך היות ונולד לבתולה, כיצד יכול הוא לזכות בזכותו החוקית לכס דוד? וכיצד אפשר לעקוף את המחסום שהוקם על-ידי חטאי כניהו? מי יכול לפתור את הנבואות הנראות לכאורה כה נוגדות ומבלבלות? הנח זאת לחוכמת השכינה, אשר גם יצרה את הנבואות הייחודיות הללו וגם פתרה את הגשמתן. זכור את אשר אמר ישעיהו:

האינטרנט של כנסיית אלמו
www.alamoministries.com

"והולדת ישוע המשיח כה היתה: מרים אמו אורסה ליוסף וטרם יבוא אליה נמצאת הרה לרוח הקודש... והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר: יוסף בן-דוד, אל תירא מכונס אליך את מרים אשתך כי אשר הורה בה מרוח הקודש הוא" (הבשורה על-פי מתי א', 18-20).³

כך, באמצעות מרים, קיבל ישוע המשיח את ייחוסו המילולי מהמלך דוד ומתוך נישואי מרים ליוסף, שהיה גם הוא "בן-דוד" הוא קיבל את זכותו החוקית לכס דוד. היות מרים אשת יוסף בטרם נולד ישוע הופך את יוסף לאביו החוקי, אביו האומן. בדרך זו התגשמה הנבואה על יכניה גם כן, כי ישוע המשיח לא היה מ"זרעו" או - צאצא ישיר של יכניה. האם יכול היית לחשוב על דבר יותר מסובך ומורכב מזה, הנפתר בדיוק כה רב?

יוסף ומרים חייבים היו להיות ההורים (האם והאב המאמצים) של ישוע המשיח: הם היו שני האנשים היחידים בדורם שיקלו להגשים את הנבואה אודות המשיח. ויוסף חייב היה להיות נשוי למרים בטרם נולד ישוע, כדי שישוע יוכל לקבל את זכותו החוקית לכס דוד דרך יוסף. יחד עם זאת, המשיח לא היה יכול להיות ילדו של יוסף, בגלל הסייג נגד צאצאיו של יכניה ולמרות שיוסף חייב היה להיות נשוי למרים, הוא לא יכול היה "לדעת" את מרים כאישתו עד אחרי הולדת ישוע, מכיוון שישוע חייב היה להיוולד לבתולה! וההגשמה שצוותה וסודרה על-ידי האלוהות היתה מושלמת בכל פרט!

ההמשך יבוא בעלון חודש מאי.

1 מעניין לראות כי בבשורה על-פי לוקס (ג', 38) חזר אילן היוחסין של ישוע המשיח דרך עלי (אבי מרים) עד לאדם הראשון ואלוהים, ובכך ניתן למשיח התואר - חזקה על כל הארץ, "כי-בן-אדם" (ראה בראשית א', 27-30, האגדת אל העברים ב', 6-9, חזון יחזקאל, 10-11), וגם ל"בן הדברים" בתור "בן אלוהים" (האגדת אל העברים א', 1-2).
2 מעניין לציין כי בשושלת היוחסין שבבשורה על-פי מתי נאמר כי "יעקב הוליד את יוסף" (הבשורה על-פי מתי א', 16) זאת אומרת, כי יעקב היה אביו הביולוגי של יוסף, אך בבשורה על-פי לוקס כתוב "יוסף בן עלי" (הבשורה על-פי לוקס ג', 23). כאן הייבן פירושו שהוא היה נשוי לבת עלי. זאת בהתאם למקובל במנהג היהודי (ראה שמואל א' כ"ד, 17).
3 שגיאה היא להמעיט בחשיבותם של אילנות היוחסין המופיעים בכתיב הקודש. הם בעלי חשיבות עיקרית על-מנת להוכיח כי ישוע הנצטני הוא המשיח וכי יש לו חזקה על כס מלכות דוד. אגב, הימצאות אילנות היוחסין בבית החדשה מראה לנו את החשיבות שאלוהים מקנה להכחזה שישוע אבן-דוד, ובאופן בלתי ישיר מראה את חשיבות הטיעון על-ידי מילוי הנבואה.

